

העצמות

« בארץ־ישראל קם העם היהודי, בה עצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאמיים וכלל־אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי. לאחר שהגלה העם מארצו בכח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פוזריו, ולא חדל מתפלה ומתקנה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חרותו המדינית. מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

- בשנת תרנ"ז אלף שמונה מאות תשעים ושבע נתבנס ה' הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו. זכות זו הכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר אלף תשע מאות ושבע עשרה ואשרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי, שבין העם היהודי לבין ארץ-ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי. השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעיית העם היהודי מחסר המולדת והעצמאות על-ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרוחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אמה שות-זכויות בתוך משפחת העמים. שארית הפליטה שנצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קשי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבע את זכותם לחיי כבוד, חרות ועמל-ישרים במולדת עמם. במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא-חלקו למאבק האמות השוחרות חרות ושלום נגד כחות הרשע הנאצי, ובדם חיליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מיסדי ברית האמות המאחדות. בעשרים ותשעה בנובמבר אלף תשע מאות ארבעים ושבע קבלה עצרת האמות המאחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל;

העצמאות

הַעֲצַרְתָּ תְּבַעָה מֵאֵת תּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לֵאחֹז בְּעַצְמָם
בְּכָל הַעֲעָדִים הַנִּדְרָשִׁים בְּצֶדֶם הֵם לְבִצּוֹעַ הַהַחֲלָטָה.
י"א הַכְרָה זֶה שֶׁל הָאֲמוֹת הַמֵּאֲחָדוֹת בְּזִכּוֹת הָעַם הַיְהוּדִי
י"ב לְהִקִּים אֶת מְדִינָתוֹ אֵינָה נִתְּנָה לְהַפְקָעָה. זוֹהִי
זְכוּתוֹ הַטְּבָעִית שֶׁל הָעַם הַיְהוּדִי לִהְיוֹת כְּכָל
עַם וְעַם עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹת עַצְמוֹ בְּמְדִינָתוֹ הַרְבּוּנִית.
י"ג לְפִיכָּךְ נִתְּכַנְסֵנוּ, אָנוּ חֲבָרֵי מוֹעֶצַת הָעַם, נִצְיָגִי הַיָּשׁוּב
הָעֵבְרִי וְהַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית, בְּיוֹם סִיּוֹם הַמְּנַדָּט הַבְּרִיטִי עַל
אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וּבִתְקַף זְכוּתֵנוּ הַטְּבָעִית וְהַהִיסְטוֹרִית וְעַל
יְסוּד הַחֲלָטָה עֲצַרְתָּ הָאֲמוֹת הַמֵּאֲחָדוֹת אָנוּ מְכַרְיִים
בְּזֵאת עַל הַקְּמַת מְדִינָה יְהוּדִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא
י"ד מְדִינַת יִשְׂרָאֵל. אָנוּ קוֹבְעִים שֶׁחָל מְרַגֵּעַ סִיּוֹם
הַמְּנַדָּט, הַלִּילָה, אֹר לְיוֹם שַׁבָּת ו' אֵיךְ תִּשְׁחֵךְ, חֲמִשָּׁה
עֶשֶׂר בְּמֵאֵי אֶלֶף תִּשְׁעַ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְעַד
לְהַקְּמַת הַשְּׁלִטוֹנוֹת הַנְּבַחְרִים וְהַסְּדִירִים שֶׁל הַמְּדִינָה
בְּהַתְּאֵם לַחֲקָה שֶׁתִּקְבַּע עַל־יְדֵי הָאֲסֵפָה הַמְּכוֹנְנָת
הַנְּבַחְרָת לֹא יֵאָחֵר מֵאֲחֵד בְּאוֹקְטוֹבֵר אֶלֶף תִּשְׁעַ
מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה – תִּפְעַל מוֹעֶצַת הָעַם כְּמוֹעֶצַת
מְדִינָה זְמַנִּית וּמוֹסָד הַבְּצוּעַ שְׁלָה, מְנַהֵל־תְּהַעַם, יְהוּה
אֵת הַמְּמַשְׁלָה הַזְּמַנִּית שֶׁל הַמְּדִינָה הַיְהוּדִית, אֲשֶׁר
ט"ו תִּקְרָא בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה
פְּתוּחָה לְעֵלְיָה יְהוּדִית וְלִקְבוּץ גְּלוּיֹת; תִּשְׁקֹד עַל
ט"ז פְּתוּחַ הָאֶרֶץ לְטוֹבַת כָּל תּוֹשְׁבֵיהָ; תִּהְיֶה מְשֻׁתָּתָה
עַל יְסוּדוֹת הַחֲרוּת, הַצֶּדֶק וְהַשְּׁלוֹם לְאוֹר חַזוֹנָם
י"ח שֶׁל נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל, תִּקְיֵם שְׁוִיוֹן זְכוּיֹת חֲבָרְתִּי
וּמְדִינִי גְּמוֹר לְכָל אֲזַרְחִיָּה בְּלֵי הַבְּדֵל דָּת, גְּזַע וּמִין,
י"ח תְּבִטִּיחַ חֲפֵשׁ דָּת, מְצַפּוֹן, לְשׁוֹן, חֲנוּךְ וְתִרְבּוּת,

יט תִּשְׁמַר עַל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כָּל הַדְּתוֹת, וְתִהְיֶה נֹאמָנָה לְעַקְרוֹנוֹתֶיהָ שֶׁל מְגֵלַת הָאֲמוֹת כ
 כו הַמֵּאֲחָדוֹת. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה מוֹכֵנָה לְשֵׁתָף כ
 פְּעֻלָּה עִם הַמוֹסְדוֹת וְהַנְּצִיגִים שֶׁל הָאֲמוֹת הַמֵּאֲחָדוֹת בְּהַגְשָׁמַת הַחֲלֻטָּה הַעֲצָרַת מִיּוֹם עֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה בְּנוֹבֶמְבֶּר אֶלֶף תִּשְׁעַת מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשֶׁבַע וְתִפְעַל לְהַקְמַת הָאֲחָדוֹת הַכְּלָלִית שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹתָהּ. אָנוּ קוֹרְאִים לָאֲמוֹת הַמֵּאֲחָדוֹת לְתֵת יָד לְעַם הַיְהוּדִי ככ בְּבִנְיַן מְדִינָתוֹ וּלְקַבֵּל אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ מִשְׁפַּחַת הָעַמִּים. אָנוּ קוֹרְאִים – גַּם בְּתוֹךְ הַתְּקַפְת־הַדָּמִים ככ הַנְּעֲרֶכֶת עֲלֵינוּ זֶה חֲדָשִׁים – לְבִנְיַן הָעַם הָעֲרָבִי תוֹשְׁבֵי מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר עַל שְׁלוֹם וְלִטְלַח חֵלְקָם בְּבִנְיַן הַמְּדִינָה עַל יְסוּד אֲזָרוֹת מְלֵאָה וְשׁוּנָה וְעַל יְסוּד נְצִיגוֹת מְתַאִימָה בְּכָל מוֹסְדוֹתֶיהָ, הַזְּמַנִּים וְהַקְּבוּעִים. אָנוּ כד מוֹשִׁיטִים יָד שְׁלוֹם וְשִׁכְנוּת טוֹבָה לְכָל הַמְּדִינּוֹת הַשִּׁכְנוֹת וְעַמֵּיהֶן, וְקוֹרְאִים לָהֶם לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה וְעֲזָרָה הַדְּדִית עִם הָעַם הָעֲרָבִי הָעֲצָמָאִי בְּאֶרְצוֹ. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל כה מוֹכֵנָה לְתֵרֵם חֵלְקָה בְּמֵאֲמֵץ מְשִׁתָּף לְקַדְמַת הַמְּזָרֵחַ הַתֵּיכוֹן כָּלוּ. אָנוּ קוֹרְאִים אֶל הָעַם הַיְהוּדִי בְּכָל כו הַתְּפּוּצוֹת לְהִתְלַבֵּד סָבִיב הַיְשׁוּב בְּעֲלִיָּה וּבְבִנְיַן וְלַעֲמֵד לִימֵינוּ בְּמַעֲרָכָה הַגְּדוֹלָה עַל הַגְּשָׁמַת שְׂאִיפַת הַדּוֹרוֹת לְגֵאֲלַת יִשְׂרָאֵל. מְתוֹךְ בְּטָחוֹן בְּצוֹר יִשְׂרָאֵל כו הַנְּנוּ חוֹתְמִים בְּחֻתִּימַת יְדֵנוּ לְעֵדוּת עַל הַכְּרֵזָה זו, בְּמוֹשֵׁב מוֹעֲצַת הַמְּדִינָה הַזְּמַנִּית, עַל אֲדַמַת הַמּוֹלָדֵת, בְּעִיר תֵּל־אָבִיב, הַיּוֹם הַזֶּה, עֶרֶב שַׁבָּת, ה' אֵיר תש"ח, אַרְבָּעָה עָשָׂר בְּמֵאֵי אֶלֶף תִּשְׁעַת מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה.